

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 1 ad KOM(2007) 0037 "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter" og KOM(2007) 0053 "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter" stillet af Folketingets Europaudvalg den 21. januar 2008.

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes - som lovet på Europaudvalgets møde den 18. januar 2008 - oversende et notat, der redegør for regeringens holdning til det høringssvar, som Forbrugerrådet har fremsendt til Europaudvalget den 16. januar 2008 i forbindelse med ministerens forelæggelse af forhandlingsmandat på hhv. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM (2007) 0037) og Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM (2007) 0053).

Svar:

Forbrugerrådet henviser i sit brev til Folketingets Europaudvalg af 16. januar 2008 til hhv. forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM (2007) 0037) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM (2007) 0053).

For så vidt angår *KOM (2007) 0037*, skal det bemærkes, at formålet med forordningen netop er at sikre et mere ensartet niveau for markedsovervågning i alle 27 EU-lande. Forordningen fastsætter således en række minimumskrav til markedsovervågningen, som alle lande skal leve op til. Dette indebærer blandt andet forpligtelser til at udføre stikprøvekontrol, udforme nationale programmer for markedsovervågningen samt sikre effektiv koordinering mellem de forskellige markedsovervågningsmyndigheder.

Derudover stiller forordningen øgede krav til toldmyndighederne, således at disse forpligtes til i passende omfang at kontrollere, at produkter fra tredje lande overholder EU-lovgivningen. Der kan i den forbindelse henvises til besvarelsen af Europaudvalgets spørgsmål nr. 4 ad KOM 2007 (0037).

For så vidt angår *KOM(2007) 0053*, skal det bemærkes, at der med det foreliggende kompromisforslag er mulighed for at afvige fra ny metodeprincipperne i afgørelsen, hvis hensyn til forbrugerbeskyttelse, sundhed, sikkerhed, miljø eller andre beskyttelsesværdige hensyn begrundes det. Fra dansk side vil man således kunne henvise til afgørelsen, hvis Kommissionen i fremtidig lovgivning foreslår brug af ny metode på områder, hvor Danmark af disse grunde ikke finder det passende.

Derudover bemærkes det, at der ydes økonomisk støtte til forbrugerorganisationernes deltagelse i standardiseringsarbejdet på både nationalt og europæisk niveau. På europæisk niveau yder Kommissionen fx støtte til, at den europæiske forbrugerorganisation ANEC kan deltage i standardiseringsarbejdet, og i Danmark yder Økonomi- og Erhvervsministeriet støtte til, at bl.a. Forbrugerrådet kan deltage i nationale og internationale standardiseringsudvalg. Der kan i den forbindelse henvises til besvarelsen af Europaudvalgets spørgsmål nr. 3 ad KOM 2007 (0037).

I forhold til Forbrugerrådets bemærkninger vedrørende CE-mærket kan det oplyses, at ny metode direktiverne siden 1993 har krævet, at det relevante produkt skal bære CE-mærket. CE-mærket er således fabrikantens erklæring om, at produktet opfylder alle fællesskabskrav til sikkerhed, sundhed, miljø mv. CE-mærket kan samtidig ses som varens pas, idet en vare, der er CE-mærket, let kan handles over grænserne i hele EU.

I nogle tilfælde kræver det medvirken af en tredjepart, fx et certifikat fra et prøvningslaboratorium, før producenten må sætte CE-mærket på produktet. CE-mærket suppleres i disse tilfælde med et identifikationsnummer, som henviser til det pågældende tredjepartsorgan. I andre tilfælde er det ikke nødvendigt med tredjepartskontrol. Det er de enkelte direktiver, der foreskriver, om der er behov for at inddrage en tredjepart eller ej. Det afhænger af risikoen ved produktet.

I forhold til spørgsmålet om CE-mærkets placering bemærkes det, at det kan forringe myndighedernes mulighed for at føre kontrol og løfte bevisbyrden overfor lovbyggere, hvis CE-mærket placeres på de ledsagende papirer frem for på selve produktet. Hvis CE-mærket ikke står på produktet forringes myndighedernes mulighed for at foretage en umiddelbar vurdering af, om et produkt overholder reglerne, og om det er blevet kontrolleret i henhold til den korrekte procedure. Fx kan produktets følgedokumenter forsvinde, og der kan opstå usikkerhed om, hvilke dokumenter der hører til det enkelte produkt. Hvis CE-mærket står på selve produktet letter det således samtidig også myndighedernes bevisbyrde overfor lovbyggere, da fabrikanten ved at påføre CE-mærket entydigt har tilkendegivet, at det givne produkt er i overensstemmelse med de gældende regler.

Desuden vil en fjernelse af CE-mærket fra produktet formentligt føre til øget anvendelse af frivillige nationale mærker. Det kan betyde, at danske virksomheder skal have deres produkter testet og mærket i hvert enkelt

EU-land. Det er dyrt og medfører derfor højere priser på produkterne og forringet konkurrenceevne for virksomhederne på det globale marked.

Det kan dog ikke afvises, at nogle forbrugere misforstår betydningen af CE-mærket, som Forbrugerrådet anfører. Regeringen er derfor positiv over for, at Kommissionen vil gennemføre en informationskampagne, der bl.a. kan oplyse forbrugerne om betydningen af CE-mærket.